

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:	סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	ממרא	רב גידל אמר רב:											◊
	האי אפקותא דדיקלא מסככין בהו, אף על גב דאגידי - אגד בידי שמים לא שמיא אגד. אף על גב דהדר אגיד להו - איגד בחד לא שמיא אגד.	רב חסדא אמר רבינא בר שילא:											◊
	הני דוקרי דקני מסככין בהו, אף על גב דאגידי נינהו - אגד בידי שמים לא שמיא אגד, אף על גב דהדר אגיד להו - איגד בחד לא שמיא אגד.	תניא נמי הכי:											■
	קנים ודוקרנין מסככין בהן.	קנים פשיטא											?
	אימא: קנים של דוקרנין מסככין בהן.	ואמר רב חסדא אמר רבינא בר שילא:											◊
	הני מררייתא דאגמא אדם יוצא בהן די חובתו בפסח.	מיתביה:											◊
	אזוב, ולא אזוב יון, ולא אזוב כוחלי, ולא אזוב מדברי, ולא אזוב רומי, ולא אזוב שיש לו שם לווי	אביי:											◊
	כל שנשתנה שמו קודם מתן תורה, ובאתה תורה והקפידה עליה - בידוע שיש לו שם לווי. והני לא נשתנה שמיהו קודם מתן תורה כלל.	רבא:											◊
	הני מררייתא סתמא שמיהו, והאי דקרי להו מררייתא דאגמא - משום דמשתכח באגמא.	רב חסדא:											◊
	איגד בחד - לא שמיא אגד, שלש - שמיא אגד, שנים - מחלוקת רבי יוסי ורבנן.	דתנן: [רבנן]											◊
	מצות אזוב - שלשה קלחים ובהן שלשה גבעולין	רבי יוסי:											◊
	מצות אזוב שלשה גבעולין, ושיריו שנים, וגרדמיו כל שהוא.	קא סלקא דעתין: מדשיריו שנים - תחילתו נמי שנים, והאי דקתני שלשה - למצוה. ומדברי יוסי שלשה למצוה, לרבנן שלשה לעכב.											■
	אזוב שתחילתו שנים ושיריו אחד - פסול, ואינו כשר עד שיהא תחילתו שלשה ושיריו שנים	והתניא, רבי יוסי:											◊
	איפוך, לרבי יוסי שלשה לעכב, לרבנן שלשה למצוה.	והתניא: [רבנן]											◊
	אזוב שתחילתו שנים ושיריו אחד - כשר, ואינו פסול עד שיהא תחילתו ושיריו אחד.	שיריו אחד פסול? הא אמרת שיריו אחד כשר											◊
	אלא אימא: עד שתהא תחילתו כשיריו אחד.	דרש מרימר:											◊
	הני איסורייתא דסורא מסככין בהו, אף על גב דאגדן - למנינא בעלמא הוא דאגדן.	הני צריפי דאורבני, כיון שהותרה ראשי מעדנים שלהן - כשרין.											◊
	והא אגידי מתתאי?	והא אגדי מתתאי?											?
	דשרי להו.	רב פפא:											◊
	אפילו תימא דלא שרי להו, כל אגד שאינו עשוי לטלטלו - לא שמיא אגד.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◊
	ירקות שאמרו חכמים אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח - מביאין את הטומאה, ואין חוצצין בפני הטומאה, ופוסלין בסוכה משום איר. מאי טעמא - כיון דלכי יבשי פרכי ונפלי, כמאן דליתנהו דמי.	רבי אבא אמר שמואל:											◊
	הבוצר לגת - אין לו ידות.	ואמר רבי אבא אמר רב הונא:											◊
	הקוצר לסכך אין לו ידות.	רב מנשיא בר גדא אמר רב הונא:											◊
	מאן דאמר קוצר - כל שכן בוצר, דלא ניחא ליה דלא נימציייה לחמריה.												■
	מאן דאמר בוצר שאין לו ידות, אבל קוצר - יש לו ידות, דניחא ליה דליסכך בהו, כי היכי דלא ליבדרן.												■
	נימא דרב מנשיא בר גדא תנאי היא												◊
	סוכי תאינים ובהן תאינים, פרכילין ובהן ענבים, קשין ובהן שבלים, מכבדות ובהן תמרים, כולן אם פסולת מרובה על האוכלין - כשרה, ואם לאו - פסולה.	דתניא: [ת"ק]											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מקרא-key:	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-סוכה	מאן דאמר											
מימרא	מאן דאמר											
עד שיהו קשין מרובין על הידות ועל האוכלין.	אחרים:											
מאי לאו בהא קא מפלגי?												
יש להן ידות	דמר סבר: [אחרים]											
אין להן ידות.	ומר סבר: [ת"ק]											
לרבי אבא - ודאי תנאי היא												
לרב מנשיא בר גדא מי לימא תנאי היא?												
דכולי עלמא סברי: הקוצר לסכך אין לו ידות, והכא במאי עסקינן - כגון שקוצצן לאכילה, ונמלך עליהן לסיכוך.	אמר לך רב מנשיא:											
אי קוצצן לאכילה מאי טעמייהו דרבנן?												
וכי תימא קסברי רבנן: כיון דנמלך עליהן לסיכוך בטלה ליה מחשבתו												
ומי בטלה ליה מחשבה בהכי?												
כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה, ואין עולין מטומאתן אלא בשינוי מעשה. מעשה מוציא מיד מעשה ומיד מחשבה, מחשבה אינה מוציאה לא מיד מעשה ולא מיד מחשבה.	והתנן:											
וכי תימא: הני מילי - כלים דחשיבי, אבל ידות דלצורך אכילה נינהו, במחשבה נעשה, ובמחשבה סלקא.												
כל ידות האוכלין שבססן בגורן - טהורות.	והתנן:											
בשלמא למאן דאמר בססן התיר אגודן - שפיר												
אלא למאן דאמר מאי בססן בססן ממש - מאי איכא למימר?												
הכא נמי שבססן ממש.												
אי הכי, מאי טעמייהו דאחרים?												
דאמור כרבי יוסי.	[אחרים]											
מטמא.	דתנן רבי יוסי:											
האי מאי? בשלמא התם טעמא דרבי יוסי - חזיא לכדרבי שמעון בן לקיש												
הואיל וראויות להופכן בעתר,	דאמר רבי שמעון בן לקיש:											
אלא הכא - למאי חזיא?												
חזיא, לכי סתר למנקט להו בגילייהו.												
כל ידות האוכלין שבססן בגורן - טהורות	גופא: [ת"ק]											
מטמא.	רבי יוסי											
מאי בססן?												
בססן ממש	רבי יוחנן:											
התיר אגדן.	רבי אלעזר:											
בשלמא לרבי אלעזר דאמר בססן התיר אגדן - היינו דמטמא רבי יוסי, אלא לרבי יוחנן דאמר בססן ממש אמאי מטמא רבי יוסי?												
הואיל וראויות להופכן בעתר.	רבי שמעון בן לקיש:											
למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעתר? - לומר לך, מה עתר זה מהפך את התבואה בגורן ממקום למקום, אף תפלתן של צדיקים מהפכת דעתו של הקדוש ברוך הוא ממדת אכזריות למדת רחמנות.	רבי אלעזר:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מסכנין בנסרים דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										◆	■
אוסר.	רבי מאיר:										◆	■
נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה, ובלבד שלא יישן תחתיו.												■
מחלוקת בנסרין שיש בהן ארבעה	רב:										◆	■
אית ליה גזרת תקרה	דברי מאיר:										◆	■
לית ליה גזרת תקרה.	ורבי יהודה:										◆	■
אבל בנסרין שאין בהן ארבעה - דברי הכל כשרה.	[ד"ה]											■
בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה.	שמואל:										◆	■
אין בהן ארבעה, ואפילו פחות משלשה - הא קנים בעלמא נינהו											⚡	
הכי קאמר: יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה, פחות משלשה - דברי הכל כשרה, מאי טעמא - קנים בעלמא נינהו. כי פליגי - משלשה עד ארבעה.	רב פפא: [שמואל]											◆
כיון דליתנהו שעור מקום - לא גזרינן	מר סבר: [רבי יהודה]										◆	■
כיון דנפקי להו מתורת לבוד - גזרינן.	ומר סבר: [רבי מאיר]										◆	■
נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה, ובלבד שלא יישן תחתיו.	תנן:											■
בשלמא לשמואל דאמר בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה, משום הכי לא יישן תחתיו. אלא לרב, דאמר בשיש בהן ארבעה מחלוקת, אבל אין בהן ארבעה דברי הכל כשרה, לרבי יהודה אמאי לא יישן תחתיו?											⚡	◆
מי סברת דברי הכל היא? סיפא אתאן לרבי מאיר.											!	◆
שני סדינין - מצטרפין, שני נסרין - אין מצטרפין.	תא שמע: [רבי יהודה]										◆	■
אף נסרין כסדינין.	רבי מאיר:										◆	■
בשלמא לשמואל											⚡	
בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה	דאמר: [שמואל]										■	⚡
מאי מצטרפין - מצטרפין לארבעה.											■	⚡
אלא לרב											⚡	
בשיש בהן ארבעה מחלוקת, אבל אין בהן ארבעה דברי הכל כשרה.	דאמר: [רב]										■	⚡
היכי דמי?											^	⚡
אי דאית בהו ארבעה											!	⚡
למה להו לאיצטרופי?											⚡	⚡
אי דלית בהו ארבעה											!	⚡
אמאי? והא קנים בעלמא נינהו											⚡	⚡
לעולם דאית בהו ארבעה, ומאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד.											!	◆
בשלמא לשמואל	לישנא אחרינא:										⚡	◆
בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה	דאמר: [שמואל]										■	⚡
מאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד.											■	⚡
אלא לרב, בשלמא לרבי מאיר, מאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד, אלא לרבי יהודה											⚡	◆
אפילו יש בהן ארבעה כשרה	דאמר: [רבי יהודה]										■	⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי אין מצטרפין? קנים בעלמא נינהו									ז	ז		ד
אידי דקאמר רבי מאיר מצטרפין אמר רבי יהודה אין מצטרפין.										!		ד
תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דשמואל.											■	ד
תניא כוותיה דרב:											■	ד
סככה בנסרים של ארז שאין בהן ארבעה - דברי הכל כשרה	[תניא] ד"ה										■ ■	ד
יש בהן ארבעה - רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]									◆	■ ■	ד
מכשיר.	רבי יהודה:									◆	■ ■	ד
מעשה בשעת הסככה שהביאנו נסרים שהיו בהן ארבעה וסיכנו על גבי מרפסת, וישבנו תחתיהן.	אמר רבי יהודה:									○	■ ■	ד
משם ראייה? אין שעת הסככה ראייה.	אמרו לו:								ז		■ ■	ד
תניא כוותיה דשמואל:											■ ■	ד
סככה בנסרים של ארז שיש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה	[תניא] ד"ה										■ ■	ד
אין בהן ארבעה - רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]									◆	■ ■	ד
מכשיר	רבי יהודה:									◆	■ ■	ד
שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר - שמניח פסל ביניהם וכשרה.	ומודה רבי מאיר:									■ ■	■ ■	ד
שאם נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה, ואין ישנים תחתיו, והישן תחתיו לא יצא ידי חובתו.	ומודה רבי יהודה:									■ ■	■ ■	ד
אתמר הפכן על צידיהן. רב הונא אמר: פסולה	[רב הונא]										◆ ■	ד
כשרה.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:										◆ ■	ד
איקלע רב נחמן לסורא, עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא											○	ד
הפכן על צידיהן מהו?	אמרי ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]										^	ד
פסולה, נעשו כשפודין של מתכת.	אמר להו: [רב נחמן]										!	ד
לא אמרי לכו אמרו כוותי?	אמר להו רב הונא:										ז	ד
אמרו ליה: ומי אמר לך מר טעמא ולא קבלינן מיניה?	אמרי ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]										ז	ד
אמר להו: ומי בעיתו מינאי טעמא ולא אמרי לכו?	אמר להו: [רב הונא]										ז	ד
אינה מחזקת כדי ראשו ורובו ושולחנו, או שנפרצה בה פרצה כדי שיזדקר בה גדי בבת ראש, או שנתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים, אף על פי שלא הכניס לתוכה אלא שלשה טפחים - פסולה.	לימא מסייע ליה:										■ ■	ד
היכי דמי? לאו כגון שהפכן על צידיהם?											■ ■	ד
לא, הכא במאי עסקינן - כגון דאנחה אפומא דמטללתא, דעייל תלתא לגיו ואפיק חד לבר, דהוה ליה פסל היוצא מן הסוכה וכל פסל היוצא - מן הסוכה נידון כסוכה.											ז	ד
תקרה שאין עליה מעזיבה, רבי יהודה אומר: בית שמאי אומרים: מפפק, ונטל אחת מבינתים	[רבי יהודה - בית שמאי]										◆ ◆ ■	טו
מפפק או נטל אחת מבינתים.	בית הלל:										◆ ■	טו
נטל אחת מבינתים, ואינו מפפק.	רבי מאיר:										◆ ■	טו
בשלמא בית הלל - טעמייהו משום תעשה ולא מן העשוי, אי מפפק - עביד ליה מעשה, אי נטל אחת מבינתים - עבד בה מעשה, אלא בית שמאי מאי טעמייהו?											ז	טו
אי משום תעשה ולא מן העשוי											!	טו

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בחדא סגי									?			טו.
אי משום גזרת תקרה									!			טו.
בנוטל אחת מבינתים - סגי									?			טו.
לעולם משום גזרת תקרה, והכי קאמרי: אף על פי שמפקפק, אי נוטל אחת מבינתים - אין, אי לא - לא.									!	◊		טו.
רבי מאיר אומר נוטל אחת מבינתים אבל לא יפקפק.	אי הכי אימא סיפא:								?	◊		טו.
רבי מאיר היינו בית שמאי?									?			טו.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה.	הכי קאמר: [רבי מאיר]								!	◊		טו.
מאי קא משמע לן - דרבי מאיר אית ליה גזרת תקרה, ורבי יהודה לית ליה גזרת תקרה? והא אפליגו בה חדא זימנא?									?	◊		טו.
מסככינן בנסרים, דברי רבי יהודה	דתנן: [רבי יהודה]								?	■	◆	טו.
אוסר.	רבי מאיר:								?	■	◆	טו.
רישא בנסרים משופין עסקינן, ומשום גזרת כלים נגעו בה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:								!	◊		טו.
ולרב יהודה אמר רב									?			טו.
סככה בחיצין זכרים - כשרה, בנקבות - פסולה	דאמר: [רב יהודה אמר רב]								?	■	◊	טו.
ולא גזר זכרים אטו נקבות.									?			טו.
הכא נמי לא נגזר נסרים משופין אטו כלים									?			טו.
אלא, על כרחך רישא פליגי בגזרת תקרה וסיפא פליגי בגזרת תקרה									!	◊		טו.
ואפליגי בתרתי זימני למה לי?									?			טו.
אמאי קא אסרת בנסרים - משום גזרת תקרה, האי סברא לבית שמאי הוא דאית להו, ובית הלל לא גזרי?	סיפא רבי יהודה דקא אמר ליה לרבי מאיר:								!	■	◆	טו.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה.	ואמר רבי מאיר:								!	■	◆	טו.
הניחא לרב									?			טו.
מחלוקת בשיש בהן ארבעה, דרבי מאיר אית ליה גזרת תקרה ורבי יהודה לית ליה גזרת תקרה.	דאמר: [רב]								?	■	◆	טו.
אלא לשמואל									?			טו.
בשאינן בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה	דאמר: [שמואל]								?	■	◆	טו.
סיפא במאי פליגי?									?			טו.
בביטולי תקרה קא מיפלגי									!			טו.
בטלה בהכי	מר סבר: [רבי יהודה]								!	■	◆	טו.
בהכי לא בטלה.	ומר סבר: [רבי מאיר]								!	■	◆	טו.
המקרה סוכתו בשפודין או בארוכות המטה, אם יש ריוח ביניהן כמותן - כשרה.												מ
החוטט בגדיש לעשות לו סוכה - אינה סוכה.												מ
לימא תיהוי תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע.												ג
פרוץ כעומד, רב פפא אמר: מותר	דאתמר: [רב פפא]								?	■	◆	טו.
אסור.	רב הונא בריה דרב יהושע:								?	■	◆	טו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>															
<p>סוכה-סוכה מימרא</p>	<p>מאן דאמר</p>	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מאי כמותן - בנכנס ויוצא.	אמר לך רב הונא בריה דרב יהושע:															טו.
והא אפשר לצמצם											ז					טז:
במעדיף.	רבי אמי:											!				טז:
אפילו תימא בשאין מעדיף, אם היו נתונים שתי - נותנן ערב, ערב - נותנן שתי.	רבא:												!			טז:
או בארוכות המטה.																טז:
לימא מסייע ליה לרבי אמי בר טביומי.															ז	טז:
סככה בבלאי כלים - פסולה.	דאמר רבי אמי בר טביומי:														ז	טז:
בארוכה ושתי כרעים, בקצרה ושתי כרעים.	כדאמר רבי חנן אמר רבי:														!	טז:
הכי נמי: בארוכה ושתי כרעים, בקצרה ושתי כרעים.															!	טז:
היכא איתמר דרבי חנן אמר רבי															^	טז:
מטה מטמאת חבילה ומטהרת חבילה, דברי רבי אליעזר.	אהא דתנן: [רבי אליעזר]														!	טז:
מטמאת אברים ומטהרת אברים.	חכמים:														!	טז:
מאי ניהו?															^	טז:
ארוכה ושתי כרעים, קצרה ושתי כרעים.	רבי חנן אמר רבי:														!	טז:
למאי הזיא															^	טז:
למסמינהו אגודא ולמיתב עליהו, ומשדא אשלי.															!	טז:
סככה בבלאי כלים - פסולה.	גופא, אמר רבי אמי בר טביומי:															טז:
מאי בלאי כלים?															^	טז:
מטלניות שאין בהם שלש על שלש, דלא חזיין לא לעניים ולא לעשירים.	אביי:														!	טז:
תניא כוותיה דרבי אמי בר טביומי:																טז:
מחצלת של שיפא ושל גמי, שיריה, אף על פי שנפחתו מכשיעורה - אין מסככין בהן. מחצלת הקנים, גדולה - מסככין בה, קטנה - אין מסככין בה	[ת"ק]														!	טז:
אף היא מקבלת טומאה, ואין מסככין בה.	רבי אליעזר:														!	טז:
החוטט בגדיש.																טז:
לא שנו אלא שאין שם חלל טפח במשך שבעה, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה - הרי זה סוכה.	רב הונא:															טז:
החוטט בגדיש לעשות לו סוכה - הרי זה סוכה.	תניא נמי הכי:															טז:
אינה סוכה	והאנן תנן:														ז	טז:
אלא לאו שמע מינה כדרב הונא, שמע מינה.															!	טז:
איכא דרמי ליה מירמא															ז	טז:
החוטט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה	תנן:														ז	טז:
הרי זו סוכה	והא תניא:														ז	טז:
לא קשיא כאן - בשיש שם חלל טפח במשך שבעה, כאן - בשאין שם חלל טפח במשך שבעה.	רב הונא:														!	טז:
המשלשל דפנות מלמעלה למטה, אם גבוה מן הארץ שלשה טפחים - פסולה. מלמטה למעלה, אם גבוה עשרה טפחים - כשרה.	[ת"ק]														!	טז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
מימרא	רבי יוסי:															טז
סוכה-סוכה	כשם שמלמטה למעלה עשרה טפחים, כך מלמעלה למטה עשרה טפחים.															טז
מימרא	במאי קמיפלגי?															טז
מימרא	מר סבר: [רבי יוסי]															טז
מימרא	ומר סבר: [ת"ק]															טז
מימרא	תנן התם: [ת"ק]															טז
מימרא	בור שבין שתי חצירות אין ממלאין ממנה בשבת אלא אם כן עשה לה מחיצה עשרה טפחים, בין מלמעלה בין מלמטה, בין בתוך אוגנו.															טז
מימרא	רבן שמעון בן גמליאל אומר, בית שמאי:															טז
מימרא	בית הלל:															טז
מימרא	לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהן															טז
מימרא	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:															טז
מימרא	דאמר: [רבי יוסי]															טז
מימרא	מחיצה תלויה מתרת.															טז
מימרא	ולא היא, לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי, ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה.															טז
מימרא	לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי - עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם אלא בעירווי חצירות דרבנן, אבל הכא סוכה דאורייתא - לא.															טז
מימרא	ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יוסי הכא אלא בסוכה, דמצות עשה. אבל שבת דאיסור סקילה - לא.															טז
מימרא	ואם תאמר: מעשה שנעשה בציפורי על פי מי נעשה?															טז
מימרא	לא על פי רבי יוסי אלא על פי רבי ישמעאל ברבי יוסי.															טז
מימרא	ומאי מעשה?															טז
מימרא	פעם אחת שכחו ולא הביאו ספר תורה מערב שבת, למחר פירסו סדינין על גבי העמודים והביאו ספר תורה, וקראו בו.															טז
מימרא	פירסו סלקא דעתך מהיכן הביאום בשבת?															טז
מימרא	אלא: מצאו סדינין פרוסים על גבי העמודים, והביאו ספר תורה וקראו בו.															טז
מימרא	מחצלת ארבעה ומשהו מתרת בסוכה משום דופן.															טז
מימרא	היכי עביד															טז
מימרא	תלי ליה באמצע, פחות משלשה למטה ופחות משלשה למעלה, וכל פחות משלשה כלבוד דמי.															טז
מימרא	פשיטא															טז
מימרא	מהו דתימא: חד לבוד - אמרינן, תרי לבוד - לא אמרינן, קא משמע לן.															טז
מימרא	מחצלת שבעה ומשהו מתרת בסוכה משום דופן															טז
מימרא	כי תניא הדיא בסוכה גדולה, ומאי קא משמע לן - דמשלשין דפנות מלמעלה למטה כרבי יוסי.															טז
מימרא	פס ארבעה ומשהו מתיר בסוכה משום דופן, ומוקים ליה בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן. וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.															טז
מימרא	מאי קא משמע לן?															טז
מימרא	הא קא משמע לן: שיעור משך סוכה קטנה שבעה.															טז
מימרא	הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים - פסולה.															טז
מימרא	בית שנפחת וסיכך על גבין, אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות - פסולה.															טז

מימרא-statement
 קושיא-challenge
 שאלה-question
 תירוץ-answer
 ראיה-proof

חולקים-disputants
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment
 מעשה-story

מקרא-key:

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
וכן חצר שהיא מוקפת אכסדרה.												■
סוכה גדולה שהקיפה בדבר שאין מסככין בו, אם יש תחתיו ארבעה אמות - פסולה.												■
כל הני למה לי?												ג
צריכא, דאי אשמעינן בית שנפחת - משום דהני מחיצות לבית עבדן, אבל חצר המוקפת אכסדרה, דמחיצות לאו לאכסדרה עבידי - אימא לא, צריכא.												◇
ואי אשמעינן הני תרתי - משום דסכך סכך כשר הוא, אבל סוכה גדולה שהקיפה בדבר שאין מסככין בו, דסככה סכך פסול הוא - אימא לא, צריכא.												◇
אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי: אויר פוסל בשלשה, סכך פסול פוסל בארבעה.	רבה: [רב' דבי רב]											◇
ואמינא להו אנא: אויר דפוסל בשלשה מנא לכו	[רבה]											ג
הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים - פסולה	דתנן:											ג
סכך פסול נמי - לא ליפסיל אלא בארבע אמות	[רבה]											◇
בית שנפחת וסיכך על גביו, אם יש בין הסיכוך לכותל ארבע אמות - פסולה.	דתנן:											◇
ואמרו לי: בר מינה דזהאי, דרב ושמואל אמרי תרויהו. משום דופן עקומה נגעו בה.	[רב' דבי רב]											◇
ואמינא להו אנא: מה אילו איכא סכך פסול פחות מארבעה, ואויר פחות משלשה, מאי כשרה. מלייה בשפודין מאי - פסולה, ולא יתא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבעה?	[רבה]											◇
ואמרו לי: אי הכי, לדידך נמי דאמרת סכך פסול פוסל בארבע אמות, מה אילו איכא סכך פסול פחות מארבע אמות, ואויר פחות משלשה, מאי - כשרה, מלייה בשפודין מאי - פסולה, לא יתא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבע אמות?	[רב' דבי רב]											◇
ואמינא להו אנא: האי מאי? בשלמא לדידי, דאמינא ארבע אמות משום שיעורא ולא שיעורא הוא, האי - לאו שיעורא הוא כיון דלא שוו שיעוריהו להדדי - לא מצטרפי. אלא לדידכו, דאמרתו שיעור משום הפלגה - מה לי איתפלג בסכך פסול, מה לי איתפלג בסכך פסול ואויר	[רבה]											◇
ולמר נמי, נהי דלא שוו שיעוריהו בסוכה גדולה - בסוכה קטנה מי לא שוו שיעוריהו?	אמר ליה אבוי:											◇
התם לאו משום דשוו שיעוריהו להדדי הוא, אלא משום דליתיה לשיעורא דסוכה הוא.	אמר ליה: [רבה]											◇
וכל היכא דלא שוו שיעוריהו להדדי לא מצטרפי?												ג
הבגד שלשה על שלשה, השק ארבעה על ארבעה, העור חמשה על חמשה, מפץ ששה על ששה.	והתנן:											◇
הבגד והשק, השק והעור, העור והמפץ - מצטרפין זה עם זה	ותני עלה:											◇
התם כדקתני טעמא	!											!
מה טעם - הואיל וראוי לטמא מושב	רבי שמעון:											!
המקצע מכולן טפח על טפח - טמא.	כדתנן:											◇
טפח על טפח למאי חזי?												ג
הואיל וראוי (ליטלו) (מסורת הש"ס: [לטלאי]) על גבי החמור.	רבי שמעון בן לקיש משום רבי ינאי:											!
בסורא אמרי להא שמעתא בהאי לישנא.												■
סכך פסול, באמצע - פוסל בארבעה, מן הצד - פוסל בארבע אמות.	בנהרדעא מתנו, אמר רב יהודה אמר שמואל:											◇
בין מן הצד בין באמצע בארבע אמות.	רב:											◇
נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה.	תנן:											◇
בשלמא לרב, דאמר בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות - משום הכי כשרה. אלא לשמואל, דאמר באמצע בארבעה, אמאי כשרה?												ג
הכא במאי עסקינן, מן הצד.												◇

מקרא-key:	disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה						א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
סוכה-סוכה	מאן דאמר																	
מימרא	מאן דאמר																	
שני סדינין - מצטרפין, שני נסרים - אין מצטרפין.	תא שמע: [ת"ק]																	יז
נסרים כסדינין.	רבי מאיר:																	יז
בשלמא להך לישנא דאמר רב בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות, מאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות. אלא להך לישנא דאמר רב באמצע בארבעה, היכי דמי?																		יז
אי דאית בהו ארבעה																		יז
למה להו אצטרופי?																		יז
אי דלית בהו ארבעה																		יז
קניא בעלמא ניהון																		יז
לעולם דאית בהו ארבעה, ומאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד.																		יז
סככה בנסרין של ארו שיש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה.	תא שמע:																	יז
אין בהן ארבעה, רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]																	יז
מכשיר.	רבי יהודה:																	יז
ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר, שמניה פסל ביניהם וכשרה.	[ר"מ]																	יח
בשלמא למאן דאמר בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות - משום הכי כשרה. אלא למאן דאמר באמצע בארבעה, אמאי כשרה?																		יח
הכא בסוכה דלא הויה אלא שמנה מצומצמות עסקינן, ויהיב נסר ופסל, ונסר ופסל, ונסר ופסל מהאי גיסא, ונסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא, דהוה להו שני פסלין באמצע, ואיכא הכשר סוכה באמצע.	רב הונא בריה דרב יהושע:																	יח
אוייר שלשה בסוכה גדולה ומיעוטו בין בקנים בין בשפודין - הוי מעוט. בסוכה קטנה, בקנים - הוי מיעוט, בשפודים - לא הוי מיעוט.	אביי:																	יח
והני מילי מן הצד. אבל באמצע - פליגי בה רב אחא ורבינא.																		יח
חד אמר: יש לבוד באמצע	חד [רב אחא/רבינא]																	יח
וחד אמר: אין לבוד באמצע.	חד [רב אחא/רבינא]																	יח
מאי טעמא דמאן דאמר יש לבוד באמצע																		יח
קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל אחר, וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל אחר, ואינן נוגעות זו בזו, פחות משלשה - אינו צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת	דתניא:																	יח
ואידך																		יח
שאני קורות דרבנן.																		יח
מאי טעמא דמאן דאמר אין לבוד באמצע																		יח
ארובה שבבית ובה פותח טפח, טומאה בבית - כולו טמא, מה שכנגד ארובה - טהור. טומאה כנגד ארובה - כל הבית כולו טהור. אין בארובה פותח טפח, טומאה בבית כנגד ארובה - טהור, טומאה כנגד ארובה - כל הבית כולו טהור.	דתנן:																	יח
ואידך																		יח
שאני הלכות טומאה דהכי גמירי להו.																		יח
בית שנפחת וסיכך על - גביו - כשרה.	דרש רבי יהודה בר אלעאי:																	יח
אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי: רבי, פריש כך פירש אבא. ארבע אמות - פסולה, פחות מארבע אמות - כשרה.	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]																	יח
אברומא שריא.	דרש רבי יהודה בר אלעאי:																	יח

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>												
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי: רבי פריש כך אמר אבא: של מקום פלוני - אסורה, של מקום פלוני - מותרת	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]												■	◇
כי הא דאמר אביי: האי צחנתא דבב נהרא שריא.	[אביי]												■	
מאי טעמא?													^	
אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה לא מצי קאים													!	
והא קא חזינן דקא?													ז	
אלא משום דמליחי מיא, והאי דג טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי.													!	
והא קא חזינן דקא?													ז	
אלא משום דלא מרבה טינייהו דג טמא.													!	
והאידין דשפכי נהר איתן ונהר גמדה להתם - אסירא.	רבינא:												■	
סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין - כשרה.	אתמר:													■ ◇
שאינן לה פצימין, אביי אמר: כשרה	[אביי]												■ ◇	◇
פסולה.	רבא:												■ ◇	◇
כשרה אמרינן: פי תקרה יורד וסותם.	[אביי]												■ ◇	◇
פסולה: לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם.	רבא:												■ ◇	◇
לדידך דאמרת פי תקרה יורד וסותם - אפילו הפזית דופן אמצע?	רבא לאביי:												ז	
מודינא לך בההיא, דהוה ליה כמבוי המפולש.	אמר ליה: [אביי]												!	◇
לימא אביי ורבה בפלוגתא דרב ושמואל קמיפלגי													ז	◇
אכסדרה בבקעה, רב אמר: מותר לטלטל בכלו, דאמרינן פי תקרה יורד וסותם.	דאתמר: [רב]												■ ◇	◇
אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות, דלא אמרינן פי תקרה יורד וסותם.	שמואל:												■ ◇	◇
אליבא דשמואל - כולי עלמא לא פליגי.													!	◇
כי פליגי אליבא דרב?													!	◇
כרב.	אביי:												!	◇
עד כאן לא אמר רב התם אלא דמחיצות לאכסדרה הוא דעבידי, אבל הכא דלאו להכי עבידי - לא.	ורבא אמר לך:												!	◇
וכן חצר המוקפת אכסדרה.	תנן:												■	◇
ואמאי? נימא פי תקרה יורד וסותם													ז	◇
כשהשוה את קירוי.													!	◇
בסורא מתני להא שמעתא בהאי לישנא.													■	
סיכך על גבי אכסדרה שאין לה פצימין - דברי הכל פסולה.	בפומבדיתא מתני:													■ ◇
יש לה פצימין, אביי אמר: כשרה	[אביי]												■ ◇	◇
פסולה.	רבא:												■ ◇	◇
כשרה, אמרינן לבוד.	אביי:												■ ◇	◇
פסולה, לא אמרינן לבוד.	רבא:												■ ◇	◇
והלכתא כלישנא קמא.													■	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקא מסכך על גבי אכסדרה שאין לה פצימין.	[רב כהנא]										○	יט.
לא סבר מר הא דאמר רבא: יש לה פצימין - כשרה, אין לה פצימין - פסולה?	אמר ליה: [רב אשי]										ז	יט.
אחוי ליה נראה מבפנים ושוה מבחוץ.	[רב כהנא]										!	יט.
אי נמי: נראה מבחוץ ושוה מבפנים.											!	יט.
נראה מבחוץ ושוה מבפנים - נידון משום לחי, ולחי היינו פצימין.	דאתמר:										!	יט.
פסל היוצא מן הסוכה נידון כסוכה.	תנא:										■	יט.
מאי פסל היוצא מן הסוכה?											^	יט.
קנים היוצאים לאחורי סוכה.	עולא:										!	יט.
והא בעינן שלש דפנות											ז	יט.
בדאיכא.											!	יט.
והא בעינן הכשר סוכה											ז	יט.
בדאיכא.											!	יט.
והא בעינן צלתה מרובה מחמתה											ז	יט.
בדאיכא.											!	יט.
אי הכי מאי למימרא?											ז	יט.
מהו דתימא: הואיל ולגוואי עבידי, ולבראי לא עבידי - אימא לא, קא משמע לן.											!	יט.
הכא בקנים היוצאים לפנים מן הסוכה, ומשכא ואזלא חדא דופן בהדייהו.	רבה ורב יוסף:										!	יט.
מהו דתימא: הא לית בה הכשר סוכה - קא משמע לן.											■	יט.
לא נצרכה אלא לסוכה שרובה צלתה מרובה מחמתה, ומעוטה חמתה מרובה מצלתה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										!	יט.
מהו דתימא: תפסל בהך פורתא - קא משמע לן.											■	יט.
ומאי יוצא											ז	יט.
יוצא מהכשר סוכה.											!	יט.
לא נצרכה אלא לסכך פסול פחות משלשה בסוכה קטנה.	רבי אושעיא:										!	יט.
ומאי יוצא											ז	יט.
יוצא מתורת סוכה.											!	יט.
לא יהא אלא אויר, ואויר פחות משלשה טפחים בסוכה קטנה מי פסיל?	מתקף לה רב הושעיא:										ז	יט.
זה מצטרף וישנים תחתיו, וזה מצטרף - ואין ישנים תחתיו.	אמר ליה רבי אבא:										!	יט.
ומי איכא מידי דאצטרופי מצטרף והוא עצמו אינו כשר?											ז	יט.
אין, טיט הנרוק יוכיח, שמצטרף לארבעים סאה, והטובל בו לא עלתה לו טבילה.	רבי יצחק בן אלישב:										!	יט.
העושה סוכתו כמין צרף, או שסמכה לכותל, רבי אליעזר פוסל מפני שאין לה גג	[רבי אליעזר]										■	יט:
מכשירין.	חכמים:										■	יט:
מודה רבי אליעזר שאם הגביהה מן הקרקע טפח או שהפליגה מן הכותל טפח - שהיא כשרה.	תנא:										■	יט:
מאי טעמייהו דרבנן											^	יט:
שיפויעי אהלים כאהלים דמו.	[רבנן]										!	יט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-סוכה	מאן דאמר											
אביי אשכחיה לרב יוסף דקא גני בכילת חתנים בסוכה.												
כמאן - כרבי אליעזר, שבקת רבנן ועבדת כרבי אליעזר?	אמר ליה: [אביי]											
ברייטא איפכא תני: רבי אליעזר מכשיר וחכמים פוסלין.	אמר ליה: [רב יוסף]											
שבקת מתניתין ועבדת כברייתא?	[אביי]											
אמר ליה: מתניתין יחידאה היא.	אמר ליה: [רב יוסף]											
העושה סוכתו כמין צריך או שסמכה לכותל, רבי נתן אומר: רבי אליעזר פוסל מפני שאין לה גג, וחכמים מכשירין.	דתניא: [רבי נתן]											
מחצלת קנים גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה, לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה.	[ת"ק]											
אחת קטנה ואחת גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה, ואין מסככין בה, לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה.	רבי אליעזר:											
הא גופה קשיא, אמרת: עשאה לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסככין בה. טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך. והדר תני: לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה. טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - לשכיבה.												
הא לא קשיא - כאן - בגדולה, כאן - בקטנה.												
אחת קטנה ואחת גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה.	רבי אליעזר:											
טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך.												
עשאה לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה, טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - לשכיבה.	אימא סיפא:											
בגדולה כולי עלמא לא פליגי דסתמא לסיכוך, כי פליגי - בקטנה.	אלא אמר רבא:											
סתם קטנה לשכיבה	תנא קמא סבר:											
סתם קטנה נמי לסיכוך.	רבי אליעזר סבר:											
והכי קאמר: מחצלת הקנים גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה. טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - נעשה כמי שעשאה לסיכוך, מסככין בה. (קטנה, עשאה לסיכוך - מסככין בה, טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - נעשה כמי שעשאה לשכיבה, ואין מסככין בה).	[ת"ק]											
ואתא רבי אליעזר למימר: אחת קטנה ואחת גדולה, סתמא כשרה לסיכוך.	[רבי אליעזר]											
אי הכי, רבי אליעזר אומר אחת קטנה ואחת גדולה? אחת גדולה ואחת קטנה מיבעי ליה ועוד: כי פליגי - בגדולה הוא דפליגי, ורבי אליעזר לחומר.	אמר ליה אביי:											
מחצלת הקנים, בגדולה מסככין בה	דתניא: [ת"ק]											
אם אינה מקבלת טומאה - מסככין בה	רבי אליעזר:											
בקטנה כולי עלמא לא פליגי דסתמא לשכיבה. כי פליגי - בגדולה.	אלא אמר רב פפא:											
סתם גדולה לסיכוך	תנא קמא סבר:											
סתם גדולה נמי לשכיבה. ומאי עשאה לשכיבה דקאמר - הכי קאמר: סתם עשייתה נמי לשכיבה, עד דעביד לסיכוך.	רבי אליעזר סבר:											